

varetagelse af sættemøderhvervet. Denne ordning vil muliggøre, at flere af embedets dommere i spidsbelastningsperioder vil kunne beskikkes som sættemøder. I det omfang, der i perioder er færre sættemødersager, vil de pågældende kunne deltage i den almindelige behandling af retssager ved ansættelsesområdet.

Justitsministeriet anslår, at de samlede meromkostninger til lønninger, transport, ophold m.v. vil udgøre i størrelsesordenen ca. 2,0 mio. kr. årligt. Dette beløb vil kunne afholdes af Justitsministeriets lovreserve på finansloven.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning for det offentlige.

7. Hørte myndigheder m.v.

Justitsministeriet har samtidig med fremsættelsen sendt lovforslaget til høring hos præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense og Aalborg, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening, Advokatrådet, Det kriminalpræventive Råd, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Foreningen af socialchefer i Danmark, Dansk Socialrådgiverforening, Danmarks Skolelederforening, Danmarks Lærerforening og Assurandør-Societetet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 2 til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3-5, 8, 10-18 og 28 sammenholdt med de gældende regler. De foreslåede ændringer af mere (lov)teknisk karakter er således ikke medtaget i bilaget.

Til § 1

Til nr. 1.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af tidligere godkendte stillingsoprettelser i Københavns Byret.

Til nr. 2 og 22.

Ved lov nr. 389 af 7. juni 1989 om ændring af den sociale styrelseslov og forskellige lovbestemmelser om det sociale udvalg blev det sociale udvalgs selvstændige kompetence ophævet, således at det er kommunalbestyrelsen, der træffer bestemmelse om kommunens virksomhed på det sociale og sundheds-

mæssige område og om fordelingen af opgaverne efter den sociale lovgivning. Tilsvarende ændringer blev gennemført med hensyn til amtskommunernes opgavefordeling på dette område.

Som følge heraf foreslås de bestemmelser i retsplejeloven, som fastsætter regler om underretning og tilkaldelse m.v. af det sociale udvalg ændret, således at retsplejelovens regler bringes i overensstemmelse med lovgivningen om kommunernes og amtskommunernes opgaver på det sociale område.

Forslaget omfatter bestemmelsen i retsplejelovens § 31, stk. 3, 1. pkt., om det sociale udvalgs adgang til at begære referatforbud i straffesager mod sigtede under 18 år, § 183, stk. 3, 2. pkt., om rettens tilkaldelse af en repræsentant for det sociale udvalg til at yde bistand under vidneafhøring af børn under 15 år, § 456 o, stk. 1, 2. pkt., om moderens adgang til i faderskabsager at møde med en medarbejder fra det sociale udvalg eller amtskommunens socialcenter, § 536, stk. 2, 1. pkt., om fogedrettens adgang til at tilkalde en repræsentant for det sociale udvalg til at varetage barnets tarv under sager om gennemførelse af forældremyndighed og samværsret, § 561, stk. 2, 1. pkt., om fogedrettens pligt til at underrette det sociale udvalg i tvangsauktionssager, og § 752, stk. 2, om politiets pligt til at underrette det sociale udvalg om afhøringer af sigtede under 18 år.

Til nr. 3.

Efter denne bestemmelse anses en dommer for inhabil ved domsforhandlingen, såfremt den pågældende dommer, inden domsforhandling begyndes, har truffet bestemmelse om varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2. Endvidere foreligger inhabilitet, såfremt dommeren har afsagt kendelse, som tillader agentvirksomhed eller brevåbning og -standsning, jf. retsplejelovens § 754 a og § 781, stk. 3. Bestemmelserne om inhabilitet gælder ikke i de tilfælde, hvor domsforhandlingen ikke angår bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld.

Om baggrunden for forslaget om, at bestemmelse om varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, medfører inhabilitet, også når beslutningen om fængsling tillige er begrundet i § 762, stk. 1, og uanset omfanget af fængslinger efter stk. 2, henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 2.1.-3.

Menneskerettighedsdomstolens afgørelse i Hauschildt-sagen lægger alene vægt på de afgørelser om varetægtsfængsling, som blev truffet, inden domsforhandling i byret og landsret blev indledt, uanset at klageren også henviste til de afgørelser, som var truffet under domsforhandlingen. Også af Højesterets afgørelse af 1. november 1989 (Ugeskrift for Retsvæsen